

7.11.56, יום ד'

מעט שטן גמלתי למשכב לאחר שהממשלה אישרה תכנית, יום לפני ההחלטה
המעולות בסיני. הקף אחי חום גבוה וחולשה, ועוד אחסול אסר עלי פרום. ש. צונדק
לעלות לירושלים לבנסת, אבל לא יכלתי עוד להשמע לו, כי הכנסת נדחתה מלום ב'
עד היום, ובאחת עשרה בבוקר מטיתי סקירתי הצבאית על המערכה הגדולה ביותר
בחולדות עמנו - מערכה כיבוש חצי אי סיני (ורצוקם עזה) (לא יכלתי למסור הרקע
חמדיני שמאזורי המערכה הצבאית).

במיטת בתי"א עמדתי כל הזמן בקשר מצד אחד עם המטה ומצד שני עם משל"ח,
ולא הייתי בטוח שאידן יקיים חלקו בסידור. ואם כי פיגר צאצאסטסט בשמים-עשרה
שעות - גם בפניה למצרים וגם בהתחלת ההפצצה וחיימתי מלא חרדה שתי"א או שדות
התעוזה יפוצצו - קיימן השותפים עיקרי המחייבויותיהם. קמץ עלינו פעמים רוב
של אייזנהאור - פעמים לפני ההחלטה המעולה (לרגל תביוס) ופעמים לאחר ההחלטה
המעולה מצדנו, ועד שהספקנו להסביר לו גימוקי פעולתנו כבר נודע לו כי מועלים
גם האנגלים והצרפתים, ושידורו לעם באותו לילה - 31 באוקטובר - היה יותר
מתון כלפינו.

תחילה נדאג כל הדבר כחזית, ואח"כ כמגדל, ולבסוף כלילה פלאים. אולם
האגרה שליבדני בה בולגנין - אלמלא היה שמו ומוס היימתי יכול לחשוב שזו נכתבה
ע"י היטלר, ואין הבדל רב בין החליינים האלה, גמאיבה אחי, כי דורס נשק
סובייטי לסוריה, ויש לחשוב שהנשק מלווח "מחנדיים".

- בינתיים שמענו הערב ידיעה מחרידה: אפי שמווני עם סגן אלוף יצא מתחול
מספרן שלמה בפיתוי של המשרה ומאז נעלמו עקבותיהם. התברר שהרוח נשא אותם
לעבר הירדן, וחירדנים ירו בהם - ושלחם נחרגו. אסף היה אזלי רק שלושם בערב -
לספר לי על מהלך המלחמה. לבי לא הסכולה - יהודית.

- הזמנתי חערב את יגאל ידין היוצא ללונדון ולארה"ב בשליחות הטביחה.
ביקשתי לדבר עם גייטסקל - להסביר לו הכרח טעולחנו, כבלי לספר לו על קשרינו
עם הסעולה האנגלו-צרפתית; לדבר עם מונטבסן על חשיבות השארותנו בסיני
(הסברתי לו דבר בבקורו בארץ לפני כמה שנים והסכים אז לדעתי) וגם להיפגש עם
הנריקס המקורב להד, שר הבטחון החדש, שיסנע - אם אפשר - את אידן מנסיון
הרחקתנו מסיני.

- לא הספיק כוחי להיות בכנסת עד חגמר, אבל ברדיו שמעתי כי הישיבה
נסתיימה בחמיכת כל הסיעות (מחוץ לקומוניסטים) לסקירת המדיניות והצבאית;
88 נגד 3 (הקומוניסטים הערבים לא באו לישיבה).

- אידן לפי הרדיו הודיע בטרלמנט שלא יוכל, הוא והצרפתים, לקבל דרישה
או"ם לעזוב את החעלה.

- בחסע וחצי בערב הגיע משה עם מורלה. סציע לסנות חייט למפקד הדרום.
הדרום יכלול למעשה הנגב וסיני. המרכז יגיע עד באר שבע ויכלול רצועת עזה.
מקוד הצמון יגיע עד נתניה. הצעת חיים נראית לי, ,
 בנגב ימצאו שלוש הטיבות - שתייחידות (אחת חי"ר
ואחת שריון), ואחד מלואים שריון. אלו יהיו בצמון סיני על צירי קנטה
ואיסמעליה. בדרום ימצאו שני גדודים. מגיבוי בהות שתי ספינות ומריגטה יצאו
לסבב את אפריקה לחגיע למימי אילת. יש כבר סה 3 סירות נחיתה שחזקו אנושים
ליותבת. (אגב - מזר מציע השם יטבה) (נזכר כמלכים ב' כא' 19. תרגום חשבעים
כותב , בשעה שמוקופיוס קורא לאי שלנו).